

50 jaar Zonnebloemblaadjes

1971 - 2021

Nieuwsbrief 3

januari 2021

Beste blaadjes,

Het lelijke beestje blijft ons achtervolgen en met pijn in het hart moeten we ook een kruis maken over het weekend van eind februari voor groepje 1, 2 en 3 en het weekend van begin maart voor groep 4, 5 en oud-gasten. We zouden mekaar, na zoveel maanden, terug zien in Ten Berg in Merelbeke.

Een magere troost is dat "uitgesteld, niet verloren is" maar we missen de kinderen en zeker de leiding. Vraag is wanneer we dan mekaar wel terugzien?

We zetten nu alles op alles voor het zomerkamp in juli met de voorbereidende werkdag op zaterdag 17 april. Hou die dag zeker vrij! Duimen !

Met de 'niewsbrief' willen we de band met de leiding vasthouden en eerst is er een getuigenis van Zr Rosa die samen met een aantal medezusters en medewerkers 30 jaar instond voor de 'keuken'.

We zijn ze daar heel dankbaar voor!

De werkgroep "50 jaar zonnebloemblaadjes" zit niet stil en we zijn goed op weg om er een feestelijke dag van te maken.

Maar er zijn voor 't eerst ook wat recentere 'foto's' van groepje 3, waarvoor dank en wellicht een hint naar de andere groepen!

De nieuwsbrief mag niet alleen informatie brengen uit de oude doos maar recent nieuws is zeker welkom.

Groetjes,

Jean Pierre

KAMPERVARINGEN

Misschien zijn er nu heel wat van de jongere leiding die mij niet kennen. Maar ik ben Zuster Rosa en ben 30 jaar meegegaan op kamp om te koken. In het begin deed ik maar 5 dagen want dan kwam er een andere ploeg uit Nieuwkerke ons aflossen. Op den duur vonden we het toch beter dat we de ganse tijd konden blijven. Ik heb verschillende medewerkers gehad en dat viel altijd best mee.

Ik begon in Oudenburg, niet ver van de zee. Nog altijd een herinnering die me is bijgebleven was de avond toen we de 'kaarsjesprocessie' deden met gans de groep. We wandelden op het jaagpad met rechts en links van ons water. Ik was alert omdat er geen kinderen het water zouden in geraken want dat vond ik niet zo evident om daar te wandelen. Maar iedereen was goed alert en er gebeurde helemaal niets.

En zo gingen we ieder jaar in juli mee op kamp. Ik kan u wel van iedere kampplaats iets vertellen maar dan wordt het te lang en hebben jullie niet de courage om mijn artikeltje te lezen tot het einde.

De kookploeg had in de namiddag vrij en dan trokken we er een paar uurtjes op uit om te gaan wandelen of te schoppen. In Hasselt was het een plezier om in de winkelstraat te kuieren en af en toe eens onze portemonnee te openen en ons te laten gaan. Er was wel altijd iets en we lieten ons bekoren.

Thuisgekomen zorgden we voor het avondmaal en op het laatst was het 's avonds warm eten en 's middags eerder een lichtere maaltijd. Zo hadden de kinderen die op daguitstap waren ook een warme maaltijd.

Eénmaal gedurende het kamp trakteerden Jean-Pierre en Katrien ons om samen iets te gaan drinken of om te genieten van een lekker ijsje. Het was goed meegenomen.

In Meldert hadden de vrouwen die in het gast-college werkten ons op een avond uitgenodigd voor een drankje. "Verboden vrucht". Het liep zoet binnen maar toen we thuiskwamen op de kampplaats moesten we voorbeeldig zijn want Zuster Cleophas had het niet zo graag dat we nog weggingen na het souper.

Op een namiddag in Remouchamps gingen we een ijsje eten op een terras. Toen was Zr.Cleophas wel mee. Ze ging kaarten kopen en tussenin hadden we een goed idee om vlug te betalen en haar dan te zeggen dat we zouden weggaan zonder te betalen. Dat mocht natuurlijk niet maar wij weg. Ze was zo gehaast dat ze de stoelen bijna omver liep op het terras want zij zou niet betalen. We hebben het haar pas de volgende dag gezegd dat we haar geplaagd hadden. Ze kon er uiteindelijk ook mee lachen.

Het laatste jaar dat we zijn meegegaan ben ik naar Jean-Pierre geweest om hem te zeggen dat het de laatste keer zou zijn dat we dat nog konden doen. Zuster Marie-Pierre intussen 90 jaar. Zuster Goretti bijna 80 jaar en dat kwam een beetje zwaar voor hen.

Intussen is Zuster Marie-Pierre overleden en ze zou 96 jaar worden. Zuster Goretti verblijft in het rusthuis.

Ik kan alleen maar dankbaar zijn dat ik dat heb mogen meemaken in mijn leven. Het was een heel mooie ervaring. En op het laatst had ik 2 maanden vakantie en dat kon er zeker vanaf om 10 dagen uit te trekken om op kamp te gaan.

Zo, dat was het. Niet in detail maar hier en daar een kleine anekdote waar we nu nog plezier aan beleven.

Hopelijk kunnen jullie nu terug op kamp gaan want ik kan me best indenken dat het voor de kinderen een moeilijk moment was om te vernemen dat het zomerkamp in 2020 niet zou doorgaan. Laat ons het beste hopen voor 2021!

Ik wens jullie allen, oud en jong, het allerbeste in dit nieuwe jaar.

Mag ik zeggen "oud"? Dat is het niet want je bent maar oud als je hart oud is en dat hebben jullie zeker niet.

Hartelijke groet,

Zuster Rosa

Aansluitend op deze mooie en ook bemoedigde getuigenis, waarvoor dank, wil ik heel voorzichtig enkele namen vermelden van Zusters en medewerkers die door Zr.Rosa hun steentje hebben bijgedragen:

Zr. Marie-Pierre, Zr. Goretti, Zr.Christa, Zr. Etienne-Marie, Bertha, Claire en Jean, Jocelyne.

Door Zr.Cleophas kwam ook Zr.Marie-Paul een aantal keren mee.

Ik ben zeker nog dankbare medewerkers vergeten waarvoor mijn excuses.

LEUKE HERINNERINGEN

Het moet inderdaad niet altijd uit de oude doos komen maar ik ontving enkele recentere foto's van groep 3.

Foto 1 en 2 zijn gezellige tussendoorfoto's van in de slaapkamer. Ook de kleine momentjes tussen activiteiten door, zijn onvergetelijk.

Foto 3: een leuke bijeenkomst met de leiding van groep 3 aan zee. Een top teambuildingsweekend.

Foto 4: genieten van de laatste avond!

Uit de oude doos, recent, toekomst alles is welkom in deze nieuwsbrief!

Ik reken op jullie inbreng ! (graag tegen 10 februari).

Groetjes en zorg goed voor mekaar!

Jean Pierre